



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

Кзз 92/2021

09.02.2021. године

Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Оливере Јованић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици К 58/18 од 24.09.2020. године и Вишег суда у Суботици Кж2 233/20 од 05.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2021. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици К 58/18 од 24.09.2020. године и Вишег суда у Суботици Кж2 233/20 од 05.11.2020. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Суботици К 58/18 од 24.09.2020. године, одбијена је приватна тужба приватног тужиоца ББ заступаног од пуномоћника - адвоката Вање Дозет, поднета 01.02.2018. године против окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Истим решењем, на основу члана 261. и члана 265. ЗКП обавезан је приватни тужилац ББ да Основном суду у Суботици на име паушала уплати износ од 5.000,00 динара, у року од 60 дана, по правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Суботици Кж2 233/20 од 05.11.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Суботици К 58/18 од 24.09.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Оливера Јованић, поднела је захтев за заштиту законитости „на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, у вези повреде одредбе из члана 262. ЗКП у вези са битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. ста 1. тачка 11), став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, због повреде кривичног закона и одлуке о трошковима, уз предлог

Врховном касационом суду да уважи поднети захтев, те да побијана решења преиначи тако што ће одлучити ко ће сносити трошкове кривичног поступка“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа на основу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић је неоснован.

Бранилац окривљеног, адвокат Оливера Јованић у поднетом захтеву указује на незаконитост поступања суда у побијаним одлукама наводима да судови нису применили одредбу члана 262. ЗКП по којој је у решењу у ком је одлучено о поступку, поред одлуке да је приватни тужилац обавезан да плати суду трошкове паушала у износу од 5.000,00 динара, суд требао да обавезе приватног тужиоца да сноси и трошкове одбране окривљеног АА, о чијој ће висини касније одлучити. Уколико суд, по ставу одбране, у изреци одлуке којом окончава кривични поступак, не одлучи ко ће сносити трошкове поступка, он не може касније да одлучује само о њиховој висини, сходно одредби члана 262. ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе у поднетом захтеву оцењује као неосноване из следећих разлога:

Наиме, из списка предмета Основног суда у Суботици К 58/18 произлази да је 24.09.2020. године пред тим судом одржано припремно рочиште у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић, којом приликом је сачињен записник о рочишту у коме је констатовано да је на главни претрес приступио само бранилац окривљеног адвокат Оливера Јованић, док није приступио окривљени (који је тражио одлагање због болести) нити су приступили приватни тужилац ББ и његов пуномоћник - адвокат Вања Дозет, који су уредно обавештени о главном претресу а изостанак нису оправдали, након чега је у смислу члана 505. став 5. ЗКП суд донео решење којим је одбио приватну тужбу приватног тужиоца ББ заступаног од стране пуномоћника - адвоката Вање Дозет, поднету 01.02.2018. године, против окривљеног АА због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, те је констатовано да се „на основу члана 261. и члана 265. ЗКП обавезује приватни тужилац да овом суду на име паушала уплати износ од 5.000,00 динара, у року од 60 дана, по правноснажности решења, под претњом принудног извршења“.

Одредбом члана 262. Законика о кривичном поступку прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је чланом 262. став 2. ЗКП прописано да ће председник већа или судија појединац донети посебно решење о висини трошкова, ако недостају подаци о висини трошкова, када се ти подаци прибаве.

Према налажењу Врховног касационог суда Основни суд у Суботици је правилно у смислу члана 262. став 1. ЗКП на рочишту одржаном дана 24.09.2020. године, у присуству браниоца окривљеног, адвоката Оливере Јованић одлучио о

трошковима кривичног поступка, тако што је одлучио да приватни тужилац ББ сноси трошкове кривичног поступка, да трошкове кривичног поступка представља паушал и да је висина утврђених трошкова кривичног поступка тј. паушала 5.000,00 динара.

Врховни касациони суд налази, да Основни суд у Суботици, у оваквој процесној ситуацији, као што је напред наведено, доношењем побијане одлуке у присуству адвоката Оливере Јованић, није повредио нити одредбу члана 262. став 1. ЗКП нити било коју другу одредбу ЗКП, имајући у виду да присутни бранилац окривљеног, адвокат Оливера Јованић није истакла захтев за накнаду трошкова иако је располагала подацима о висини трошкова због чега је суд, у смислу члана 262. став 1. ЗКП, одлучио о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка - приватни тужилац ББ; да трошкове кривичног поступка представљају трошкови паушала и да трошкови поступка износе 5.000,00 динара.

Дакле, Основни суд у Суботици је одлучио о врсти и висини трошкова у оквиру података којима је располагао, из ког разлога су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, адвоката Оливере Јованић да је учињена повреда одредбе члана 262. став 1. ЗКП у вези члана 441. став 4. ЗКП, оцењени као неосновани.

Одредбом члана 265. став 3. ЗКП прописано је, између осталог, да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) и тачка 9) овог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), ако је поступак обустављен или оптужба одбијена или окривљени ослобођен од оптужбе. Међутим, да би суд о истима одлучио окривљени, односно његов бранилац, морају поднети захтев за накнаду трошкова, што у конкретном случају није учињено. У недостатку захтева за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног и његовог браниоца, поступање суда је, у наведеној процесној ситуацији, по налажењу Врховног касационог суда, правилно, а супротни наводи у поднетом захтеву су неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,  
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић